

(۱) می خواهیم ضرایب فیلترهای h و g را برای $N=8$ به دست آوریم. برای این منظور داریم:

$$K = \frac{N}{r} = 4 \rightarrow p(y) = \sum_{k=0}^{\frac{N}{r}-1} \binom{\frac{N}{r}-1+k}{k} y^k = \sum_{k=0}^r \binom{r+k}{k} y^k = 1 + 4y + 1 \cdot y^2 + 2 \cdot y^3$$

$$|Q(\omega)|^r = p(y) \xrightarrow{\substack{\text{حوزه } Z}} Q(z)Q(z^{-1}) = p(y(z))$$

از طرفی طبق تعریفی که داشتیم می دانیم:

$$y = \sin^r\left(\frac{\omega}{r}\right) = \frac{1 - \cos \omega}{2} = \frac{1 - \frac{e^{i\omega} + e^{-i\omega}}{2}}{2} = \frac{2 - e^{i\omega} - e^{-i\omega}}{4} \rightarrow y(z) = \frac{2 - z - z^{-1}}{4}$$

$$\rightarrow Q(z)Q(z^{-1}) = p\left(\frac{2 - z - z^{-1}}{4}\right) = 1 + 4\left(\frac{2 - z - z^{-1}}{4}\right) + 1 \cdot \left(\frac{2 - z - z^{-1}}{4}\right)^2 + 2 \cdot \left(\frac{2 - z - z^{-1}}{4}\right)^3$$

پس از ساده سازی، عبارت بالا، بدین شکل در می آید:

$$Q(z)Q(z^{-1}) = \frac{-5z^6 + 4 \cdot z^5 - 131z^4 + 208z^3 - 131z^2 + 40z - 5}{16z^3}$$

باید ریشه های عبارت بالا را محاسبه نماییم:

$$\rightarrow -5z^6 + 4 \cdot z^5 - 131z^4 + 208z^3 - 131z^2 + 40z - 5 = 0$$

که پس از حل، ریشه ها به صورت زیر می باشند:

$$3.0407 + 0.0000i$$

$$2.0311 + 1.7390i$$

$$2.0311 - 1.7390i$$

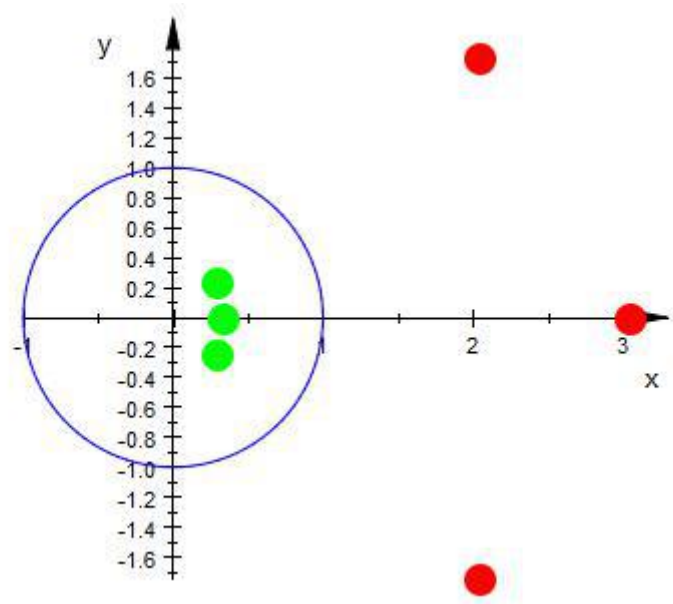
$$0.2841 + 0.2432i$$

$$0.2841 - 0.2432i$$

$$0.3289 + 0.0000i$$

حال باید بخشی از این ریشه ها را برای $Q(z)$ در نظر بگیریم. برای این منظور، از میان این ۶ ریشه که بخشی داخل دایره واحد و بخشی خارج آن، برای $Q(z)$ ، مجموعه ای از فاکتورها را انتخاب میکنیم که داخل دایره واحد باشند. این کار فیلتر $H(z)$ را می نیمم فاز میکند که در این صورت، حداکثر انرژی ضرایب فیلتر در حداقل تعداد ضرایب متمرکز می شوند. این کار عملیات پیاده سازی را بسیار راحت تر و کم هزینه تر می نماید.

برای اینکه موقعیت ریشه ها را نسبت به دایره واحد، بهتر ببینیم به شکل زیر توجه نمایید:

به وضوح مشخص است که ۳ ریشه در داخل دایره واحد قرار می گیرند. این سه ریشه را برای $Q(z)$ در نظر می گیریم. بنابراین $Q(z)$ به فرم زیر در خواهد آمد:

$$Q(z) = \left((0.2841 + 0.2432i)z^{-1} - 1 \right) \left((0.2841 - 0.2432i)z^{-1} - 1 \right) (0.3289z^{-1} - 1)$$

از طرفی می دانیم که پس از محاسبه ی $Q(z)$ با توجه به رابطه ی $H(z) = \alpha \left(\frac{1+z^{-1}}{2} \right)^K Q(z)$ به راحتی می توان $H(z)$ و در نتیجه ضرایب آن را به دست آورد. داریم:

$$H(z) = \alpha \left(\frac{1+z^{-1}}{2} \right)^4 Q(z)$$

$$\rightarrow H(z) = \alpha \left(\frac{1+z^{-1}}{2} \right)^4 \left((0.2841 + 0.2432i)z^{-1} - 1 \right) \left((0.2841 - 0.2432i)z^{-1} - 1 \right) (0.3289z^{-1} - 1)$$

برای محاسبه مقدار α ، با توجه به اینکه فیلتر پایین گذر بوده و در $\omega = 0$ ($z = 1$) مقدار $\sqrt{2}$ دارد، با جایگزین کردن این مقدار می توان به α رسید. بنابراین:

$$H(1) = \sqrt{r}$$

$$\rightarrow \sqrt{r} = \alpha \left(\left((.2841 + .2432i) - 1 \right) \left((.2841 - .2432i) - 1 \right) (.3289 - 1) \right) \rightarrow \boxed{\alpha = -3.686}$$

پس در نهایت، H در حوزه ی Z به طور کامل به دست آمد:

$$H(z) = -3.686 \left(\frac{1+z^{-1}}{r} \right)^4 \left((.2841 + .2432i) z^{-1} - 1 \right) \left((.2841 - .2432i) z^{-1} - 1 \right) (.3289 z^{-1} - 1)$$

پس از ساده سازی :

$$H(z) = .230394 + .71489 z^{-1} + .630897 z^{-2} - .028025 z^{-3} - .18707 z^{-4} \\ + .030841 z^{-5} + .032886 z^{-6} - .010598 z^{-7}$$

و بنابراین ضرایب فیلتر در حوزه زمان بدین شکل است:

$$\rightarrow h_0 = .230394, \quad h_1 = .71489, \quad h_2 = .630897, \quad h_3 = -.028025, \\ h_4 = -.18707, \quad h_5 = .030841, \quad h_6 = .032886, \quad h_7 = -.010598$$

اکنون می توان با توجه به حقیقی بودن ضرایب و با توجه به رابطه ی :

$$g(n) = (-1)^n h^*(N-1-n) = (-1)^n h(7-n)$$

ضرایب فیلتر g را نیز به راحتی به دست آورد.

$$g_0 = h_7 = -.010598$$

$$g_1 = -h_6 = -.032886$$

$$g_2 = h_5 = .030841$$

$$g_3 = -h_4 = .18707$$

$$g_4 = h_3 = -.028025$$

$$g_5 = -h_2 = -.630897$$

$$g_6 = h_1 = .71489$$

$$g_7 = -h_0 = -.230394$$

در ادامه می خواهیم ضرایبی که در بالا به صورت محاسباتی به دست آوردیم، از طریق کد زیر توسط برنامه متلب رسم نموده و با نتایج خود مقایسه نماییم. کد مربوطه در ادامه آورده شده است:

```
clc;
clear;
close all;

%%% calculate coefficients of filters

[h g] = wfilters('db4','r');
figure;
subplot(211); stem(h); title('coefficents of h filter (db4)')
subplot(212); stem(g); title('coefficents of g filter (db4)')
```

پس از اجرای برنامه، ضرایب h و g بدین شکل به دست می آیند:

$h =$

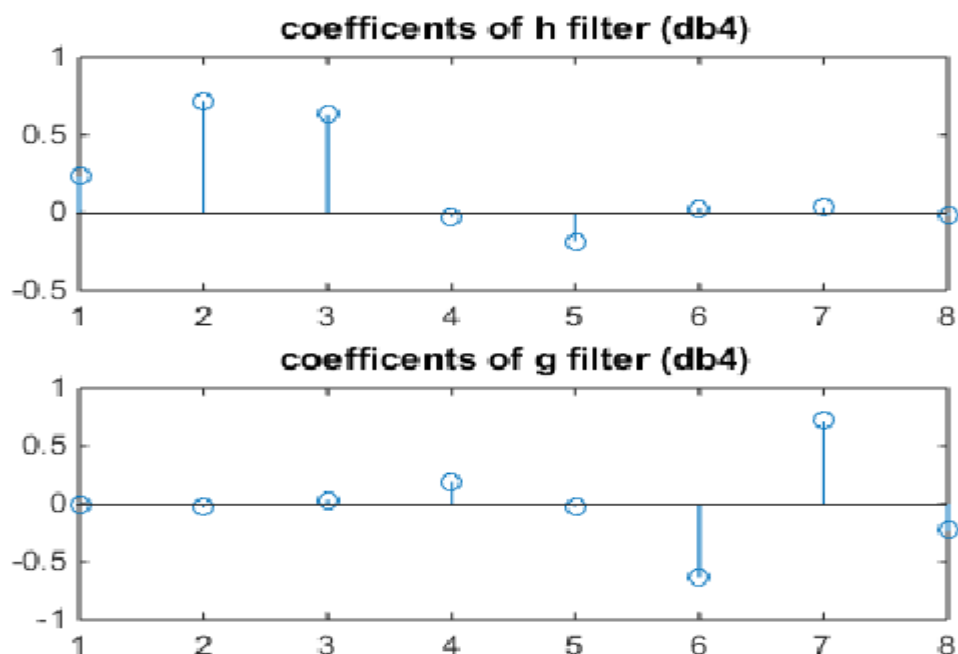
۰.۲۳۰۴ ۰.۷۱۴۸ ۰.۶۳۰۹ - ۰.۰۲۸۰ - ۰.۱۸۷۰ ۰.۰۳۰۸ ۰.۰۳۲۹ - ۰.۰۱۰۶

$g =$

-۰.۰۱۰۶ - ۰.۰۳۲۹ ۰.۰۳۰۸ ۰.۱۸۷۰ - ۰.۰۲۸۰ - ۰.۶۳۰۹ ۰.۷۱۴۸ - ۰.۲۳۰۴

که مشاهده می شود، با ضرایب به دست آمده از طریق محاسبات، برابر است. بناب کاملاً یکسان است. بنابراین نتایج محاسبات و شبیه سازی کاملاً یکسان می باشد.

می توان این ضرایب را روی یک نمودار نیز نمایش داد که در ادامه نمایش داده شده است:

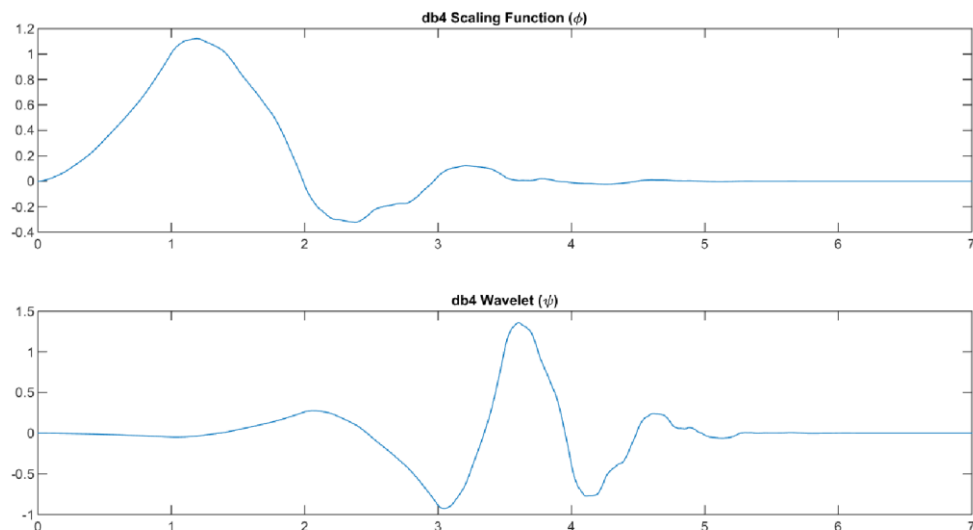

با توجه به ضرایب یه دست آمده برای فیلترها، شکل موجهای $\varphi(x)$ و $\psi(x)$ را از طریق کد زیر، رسم می نماییم:

```
%% plot scaling function and wavelet

[phi,psi,xval] = wavefun('db4',10); %% for 10 iteration
figure;
subplot(211);
plot(xval,phi);
title('db4 Scaling Function (\phi)');
subplot(212);
plot(xval,psi);
title('db4 Wavelet (\psi)');
```

که در ادامه رسم شده اند:

حال می خواهیم تحقیق کنیم که آیا روابط $\sum h(n) = \sqrt{2}$ و $\sum_k h(n)h(n - 2k) = \delta_k$ درست می باشند؟ داریم:

$$\sum h(n) = 0.2304 + 0.7148 + 0.6309 - 0.0280 - 0.1870 + 0.0308 + 0.0329 - 0.0106 = 1.414$$

پس این رابطه صحیح می باشد.

برای رابطه بعدی داریم:

$$k = 0 \rightarrow \sum_k h(n)h(n - 2k) = \sum (h(n))^2$$

$$= 0.2304^2 + 0.7148^2 + 0.6309^2 + 0.0280^2 + 0.1870^2 + 0.0308^2 + 0.0329^2 + 0.0106^2 = 1$$

در نتیجه به ازای $k=0$ این رابطه برقرار است.

$$k \neq 0 \rightarrow \sum_k h(n)h(n - 2k) = \sum_k h(n)h(n - 1) = 0$$

عبارت بالا به هیچ وجه مقدار ندارد چون شامل ضرایب فیلتر ما نمی شود. بنابر این رابطه دوم هم صحیح می باشد.

تحلیل سوال ۲:

قسمت الف:

در این قسمت توضیح چگونگی کار برنامه داده شده خواسته شده است که در خط اول برنامه یعنی

$x = \text{zeros}(1, 20)$, ۲۰ عدد صفر در x قرار میگیرد. سپس یک عدد تصادفی به صورت رندوم بین ۲۰ تا ۷۰ می‌خواهیم

تولید کنیم که برای اینکار ابتدا با کمک دستور `rand` یک عدد تصادفی بین صفر تا یک تولید می‌کنیم که

همانطور که میدانیم توزیع یکنواخت هم دارد. بعد مقدار تصادفی تولید شده بین صفر و یک رادر ۵۰ ضرب می‌کنیم

و مقدار حاصل شده را گرد می‌کنیم. سپس مقدار تولید شده را با عدد ۲۰ جمع می‌کنیم که حاصل در نهایت در ۲

ذخیره میشود. در خط بعد برنامه `mod` مقدار ۲ را محاسبه می‌کنیم که حاصلش یکی از دو مقدار صفر و یک میتواند

باشد که اگر صفر باشد همانطور که میدانیم آن عدد زوج بوده و در غیر این صورت آن عدد فرد بوده است. در صورتی

که مقدار تولید شده زوج بوده باشد با دستور `ones` به تعداد ۲ به x مقدار یک اضافه میکند. طبق حلقه `for`

متوجه میشویم که ۱۰ بار جهش خواهیم داشت. هر بار با ۲ تولید شده همین روند را تکرار میکند. هم چنین اگر ۲

فرد بود به x قبلی به تعداد ۲ مقدار منفی یک اضافه میکند. همانطور که در برنامه مشخص است این x تولید شده

طولی خواهد داشت که معمولا بین ۴۰۰ تا ۵۰۰ می‌باشد که به دلیل رندوم بودن ۲ مقدار این طول ثابت نخواهد بود

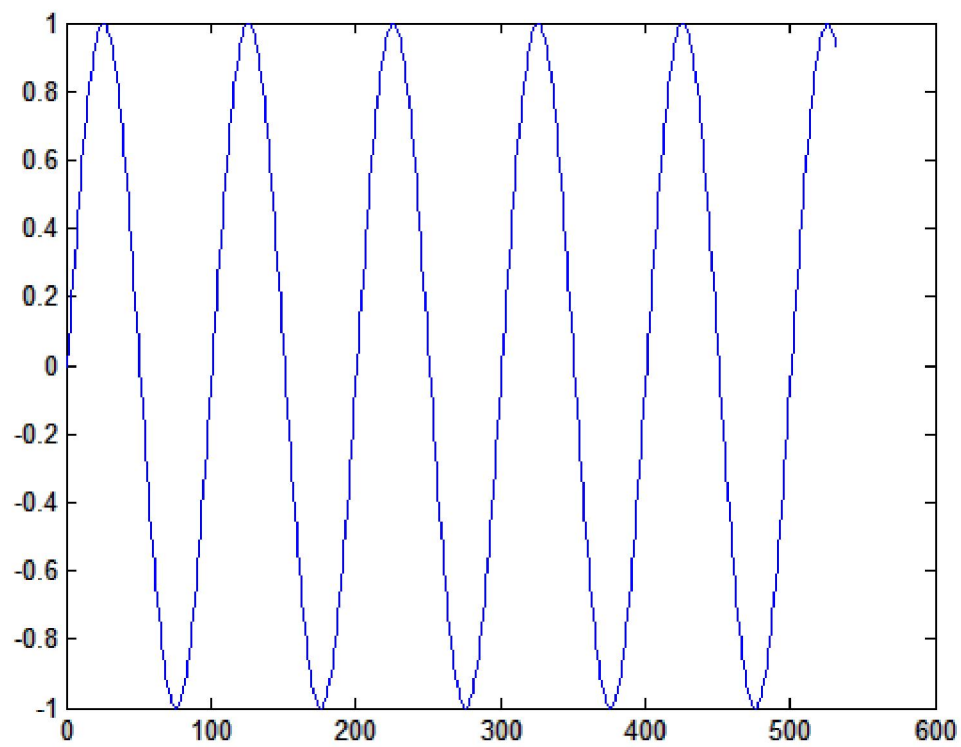
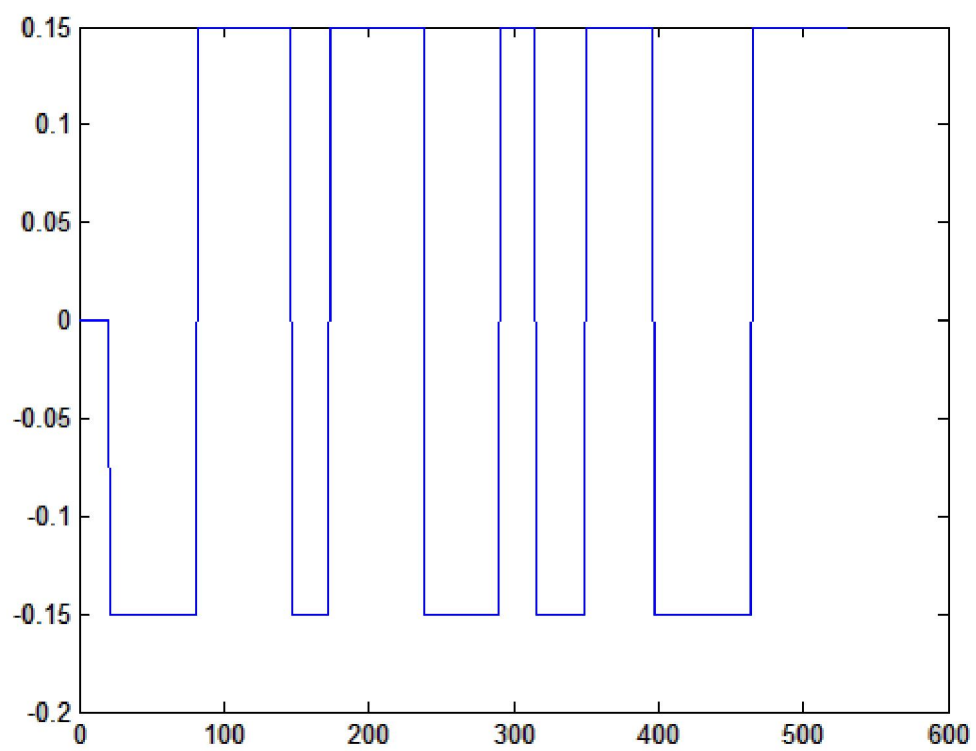
و در نتیجه مقدار x هم که به ۲ وابسته است ثابت نخواهد بود. سپس در خط بعدی برنامه می‌ایم یک سینوسی با

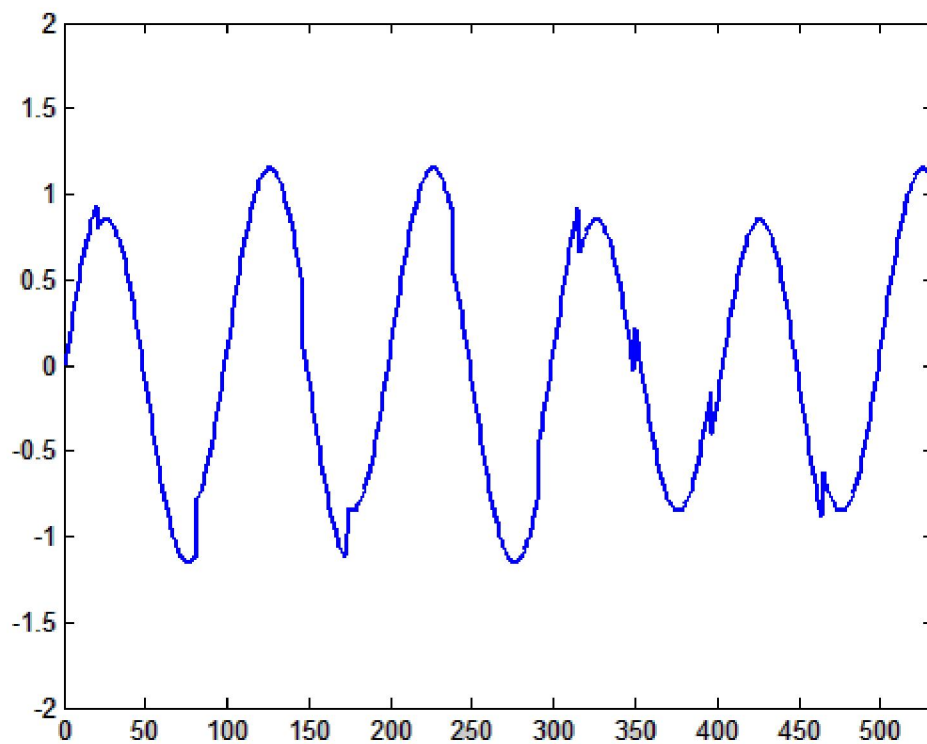
فرکانس ۰.۰۱ تولید می‌کنیم. و با ۰.۱۵ برابر مقدار x جمع میشود که در نهایت عددی بین یک و منفی یک خواهد بود.

به استثنای آن ۲۰ مقدار. که همانطور که در شکل‌ها هم مشخص است به دلیل جمع شدن x با یک مقدار

سینوسی پریودی‌هایی وجود دارد که خیلی هم زیاد نیستند چون این سینوسی را با ۰.۱۵ برابر x جمع می‌کنیم

که شکل‌های زیر در نهایت حاصل میشوند:

کد برنامه قسمت الف:

```

%%%%%%%%%%%%%%%%%%%%%%%%%%%%%%%%%%%%%%%%%%%%%%%%%%%%%%%%%%%%%%%%%%%%%%%% Problem 2 %%%%%%%%%%
x=zeros(1,20);
index_jump= length(x);
for n=1:10
    r=round(50*rand(1))+20;           %% between 20-70
    k=mod(n,2);
    if k==0                           %% k even
        x=[x,ones(1,r)];
    else                               %% k odd
        x=[x,-ones(1,r)];
    end
    index_jump=[index_jump length(x)];
end

```

```

L=length(x);                                %% x is a sequence
from 0 and 1
t=0:L-1;
y=sin(2*pi/100*t);                          %% create a sinuosly
wave with length of L
z=0.15*x + y;                               %% sum .15 or -.15
with sinosal wave (number of discontuonous's point is
10)

figure;
plot(.15*x);
figure;
plot(y);
figure;
plot(z, 'LineWidth', 2);
axis([0 length(z) -2 2]);

```

قسمت ب:

در این قسمت می‌خواهیم برای یک نمونه از Z محل دقیق وقوع جهش‌ها را در سیگنال سینوسی

بدست آوریم. برای اینکار می‌خواهیم نقش نوع موجک را در تعیین دقیق وقوع جهش‌ها بررسی

کنیم. تعداد سطوح تجزیه را ۴ انتخاب می‌کنیم و موجک‌ها را به ترتیب **db1,db2,db4,db8**

انتخاب می‌کنیم.

ب. توضیح دهید که کدام یک از سطوح تجزیه برای تعیین دقیق محل وقوع جهش‌ها مناسب‌تر

است؟ فرض می‌کنیم پاسخ شما **d** است.

در بالا هم توضیح داده شد ۴ تا **db** تولید شده است. **db1** در **d1** تا **d4** ذخیره می‌شود و **db2** هم در **d5** تا **d9**

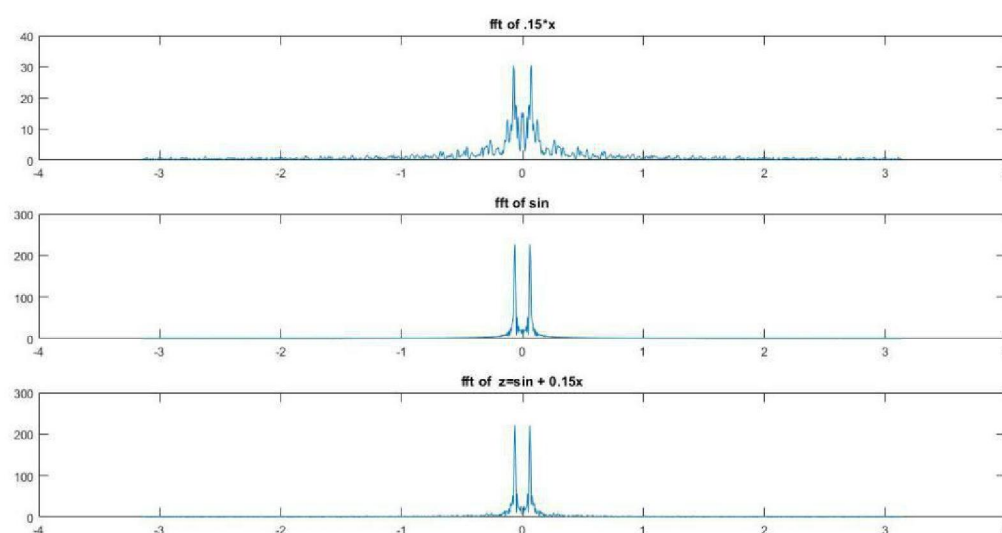
ذخیره می‌شود. به عبارتی دیگر ۴ تا ۴ تا ذخیره می‌شوند که در نهایت ۱۶ تا ذخیره می‌کنیم. البته ماتریس **a4**

هم جدا ذخیره می‌شود. برای تعیین اینکه کدام یک از سطوح برای تعیین محل وقوع جهش‌ها مناسب‌تر است

باید محتوای فرکانسی را بدست آوریم که ببینیم فرکانس بالا است یا پایین. که همانطور که در عمل میبینیم فرکانس بالا میباشد که در $d1$ است. در واقع $d1$ سطح تجزیه مناسب برای تعیین محل دقیق جهش ها میباشد.

که از نظر تیوری هم صحت این مطلب در زیر بررسی شده است:

تبدیل فوریه ی تعدادی از پالس هارا ک سینک میشود با تبدیل فوریه ی سینوسی ک ضربه میشود را با هم جمع میکنیم و مشاهده میکنیم که محتوای فرکانسی بالا میشود.

همان طور که از طیف های فرکانسی پالس و سینوسی مشخص است مشاهده میشود که طیف فرکانسی پالس فرکانس بالا میباشد و طیف فرکانسی سینوسی فرکانس پایین میباشد. و جمع هردویشان هم در نهایت فرکانس بالا میباشد.

کد برنامه:

```
%%%%%%%%%%%% Decomposition %%%%%%%%%%
for i=0:3

    str = sprintf('db%d',2^i);

    [c,l]=wavedec(z,4, str );

    d{4*i+1}=c(l(1)+l(2)+l(3)+l(4)+1:l(1)+l(2)+l(3)+l(4)+l(
5));
    d{4*i+2}=c(l(1)+l(2)+l(3)+1:l(1)+l(2)+l(3)+l(4));
    d{4*i+3}=c(l(1)+l(2)+1:l(1)+l(2)+l(3));
    d{4*i+4}=c(l(1)+1:l(1)+l(2));
    a_4{i+1}=c(1:l(1));

end
%%%%%%%%%
```

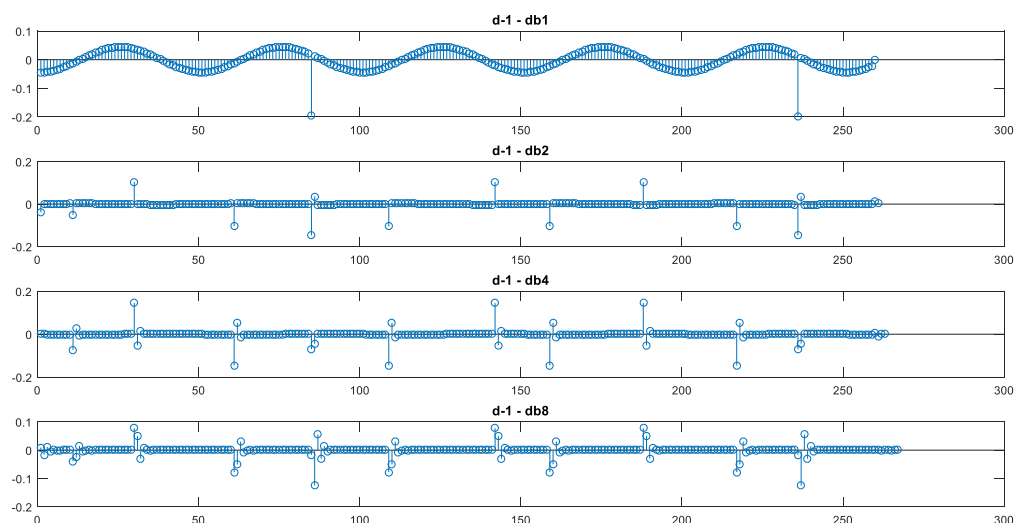
(b)

در قسمت اول از ما خواسته شده است که شکل های مربوط به $d1$ چهار ویولت $db1$, $db2$, $db4$, $db8$ را در کنار هم رسم کنیم.

در زیر کد و شکل مربوط به رسم این جز تجزیه را مشاهده می کنیم.

```
q=1;
figure;
for i=0:3
    temp=d{4*i+q};
    subplot(4,1,i+1);
    stem(temp);
    str = sprintf('d-%d - db%d',q,2^i);
    title(str)
end
```

و شکل مربوطه آن:

همان طور که در شکل فوق نیز مشهود است $db8$ توانسته بخوبی نقاط جهش را پیدا کند اما هر چه به سمت ویولت ها با طول کمتر می رویم این دقت ما کاهش یافته است. همانطور که مشاهده میشود بدترین قدرت تفکیک در پیدا کردن نقاط جهش مربوط به $db1$ است.

علت اینکه db8 بسیار بهتر از db1 توانسته است این نقاط را تشخیص دهد این است که به علت اینکه ممان های بیشتری از ویولت آن صفر شده اند فیلتر های آن به حالت ایده آل نزدیک تر بوده (تیز تر می باشند) و قدرت تفکیک بسیار بهتری دارند.

در نتیجه برای بدست آوردن نقاط جهش از بردار d1 مربوط به ویولت db8 استفاده میکنیم.

برای بدست آوردن اندیس هایی که جهش رخ داده است ، روش کار به این گونه است ابتدا اندیس های غیر صفر بردار d1 (ما از d1 مربوط به db8 برای بدست آوردن نقاط استفاده می کنیم) را توسط دستور find متلب بدست می آوریم البته باید توجه شود که همانطور که در شکل فوق مشخص است در d1 برای یک جهش چند نقطه غیر صفر در کنار هم ممکن است وجود داشته باشد که این امر به علت این است که دقت تفکیک db8 ایده آل نیست حال از میان این نقاط که فاصله ایندکس آن ها کمتر از ۵ است تنها یکی را به عنوان نماینده انتخاب میکنیم.

اگر طول سیگنال را L در نظر گرفته شود، جز تجزیه D1 ، دارای طول $\frac{L}{2}$ می شود در نتیجه نقاطی را که به عنوان ایندکس انتخاب کردیم را باید در دو ضرب کنیم تا ایندکس ها به مقدار حقیقی خود نزدیک شوند.

از طرفی میدانیم اولین جهش ما حتما در نقطه ۲۰ باید رخ دهد اما مشاهده می شود که همواره در این روش بیان شده این نقطه جهش را با اندیس ۲۶ نشان می دهد که با توجه به اینکه جهش در نقطه ۲۰ را می توان به عنوان معیار گرفت و از تمام اندیس های بدست آمده ۶ اندیس کم میکنیم (با چند بار تست کردن مشاهده شد که همواره جواب بهتری بدست می آید).

در زیر کد مربوطه و نتایج روش پیشنهادی را مشاهده میکنیم

```
temp=d{13};   %%% d1 db8
r= find(temp > .01);
r=r(r>5);
r=[r(1) r];
k=1;
No=0;
temp2=[0];
for i=1:length(r)-1

    temp1=r(i+1)-r(i);
    if temp1 > 5
        temp2(k)= r(i);
        k=k+1;
    end
end
```

```

end
index=[temp2 r(end)];
index=[2*temp2 2*r(end)];
index_enhancement=index-6;

```

		1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
اندیس های بدست آمده اولیه	index	13	26	57	74	98	111	137	155	180	206	*
اندیس ها * ۲	2* index	26	52	114	148	196	222	274	310	360	412	*
از هر اندیس ۶ واحد کم میکنیم	2* index - 6	20	46	108	142	190	216	268	306	354	406	*
اندیس هایی که واقعا در آن ها جهش رخ داده	Real index	20	48	108	144	190	218	268	301	354	408	465

مشاهده می شود روش پیشنهادی به خوبی و با دقت بسیار بالایی توانسته است مکان اندیس ها را تخمین بزند.

تنها نکته ای که می توان به آن اشاره کرد این است که d1 متعلق به db8 توانسته است مکان ۱۰ پرش از ۱۱ پرش موجود را تخمین بزند با توجه به اینکه مشاهده شده با افزایش طول فیلتر و استفاده از دابشیز های مرتبه بالاتر توانسیم تعداد نقاط بیشتری را تخمین بزنیم احتمالا اگر بجای db8 از db16 یا دابشیز های مرتبه بالاتر استفاده کنیم بتوانیم مکان پرش ۱۱ را نیز مشخص کنیم.

به طور کلی همانطور که در جدول فوق مشاهده میکنیم روش پیشنهادی با دقت بالایی توانسته است مکان نقاط پرش را تخمین بزند.

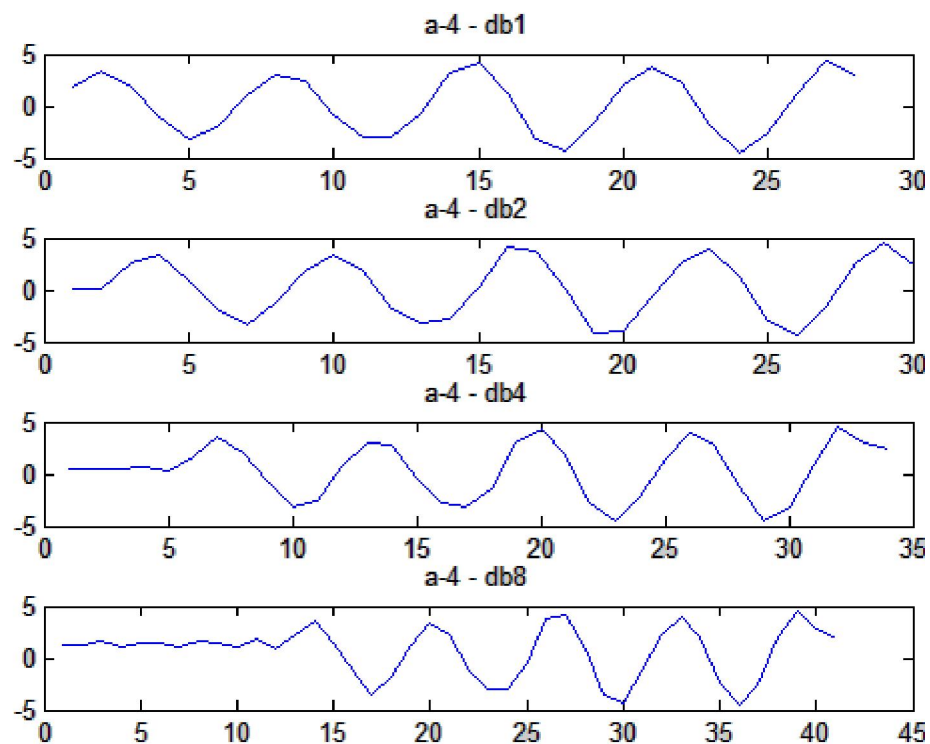
۲-ب: حال تعداد سطوح تجزیه را ۴ و موجک را ب ترتیب db1,db2,db4,db8 انتخاب کنید

و تغییراتی که در a4 رخ میدهد را نمایش دهید و آن ها را مقایسه کنید .

با مشاهده ی شکل ها میتوان گفت که در db1 وضعیت بهتر است نسبت سایر db ها. چون محتوای فرکانس

پایین است و نسبت به db8 بهتر عمل میکند.

```
%%% plot a coefficients for 4 Decomposition
figure;
for i=1:4
    temp=a_4{i};
    subplot(4,1,i);
    plot(temp);
    str = sprintf('a-4 - db%d',2^(i-1));
    title(str)
end
```


کد برنامه:

```
%%% B b)
%%%%% plot d1 for 4 Decomposition
q=1;
figure;
for i=0:3
    temp=d{4*i+q};
    subplot(4,1,i+1);
    stem(temp);
    str = sprintf('d-%d - db%d',q,2^i);
    title(str)
end

%%% calculate jump index
temp=d{13}; %%% d1 db8
r= find(temp > .01);
r=r(r>5);
r=[r(1) r];
k=1;
No=0;
temp2=[0];
for i=1:length(r)-1

    temp1=r(i+1)-r(i);
    if temp1 > 5
        temp2(k)= r(i);
        k=k+1;
    end
end
index=[temp2 r(end)];
index=[2*temp2 2*r(end)];
index_enhancement=index-6;
index_jump;
%%%%%%%%%
```

قسمت ج:

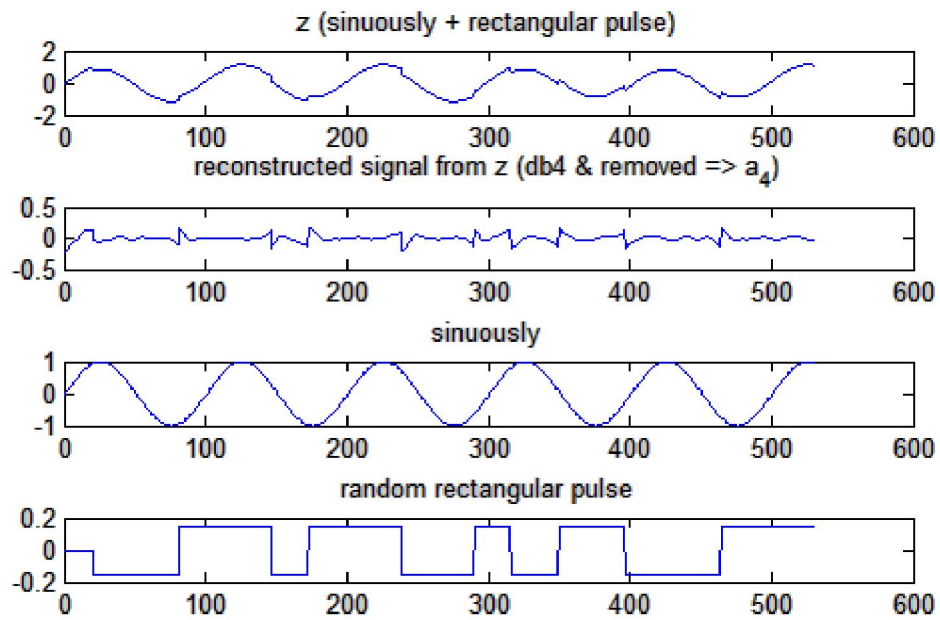
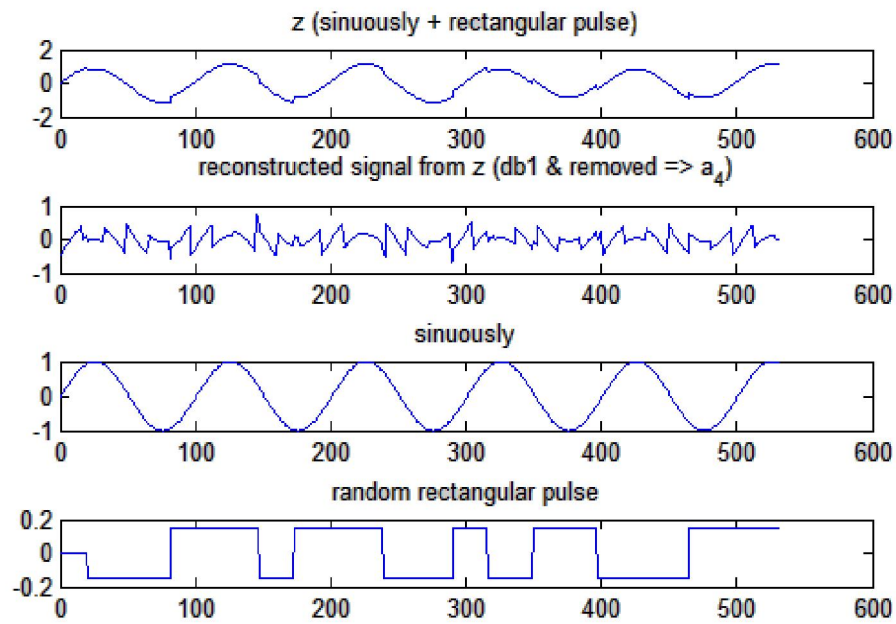
یکبار می‌خواهیم موج سینوسی را از جهش‌های موج پالسی شکل پاک کنیم و بار دیگر موج سینوسی

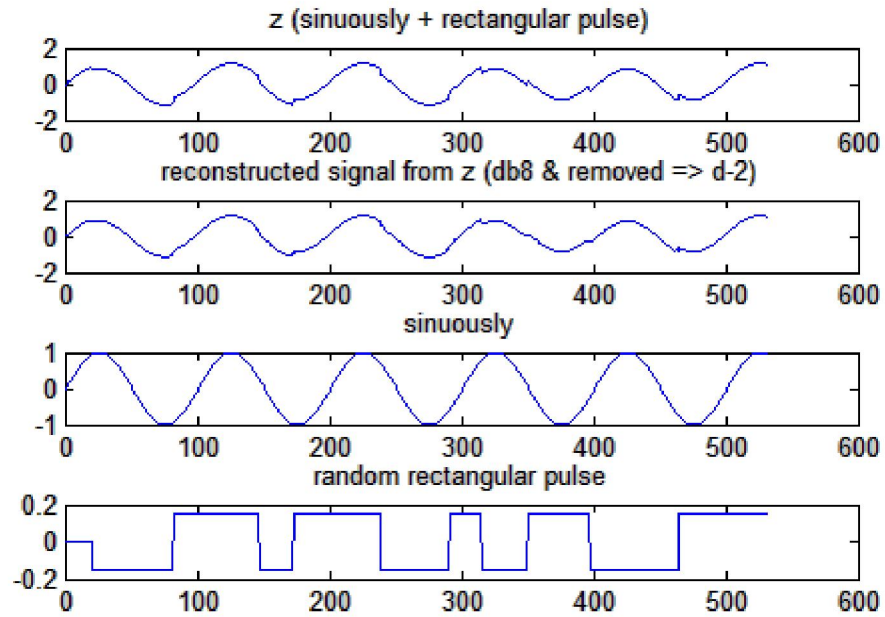
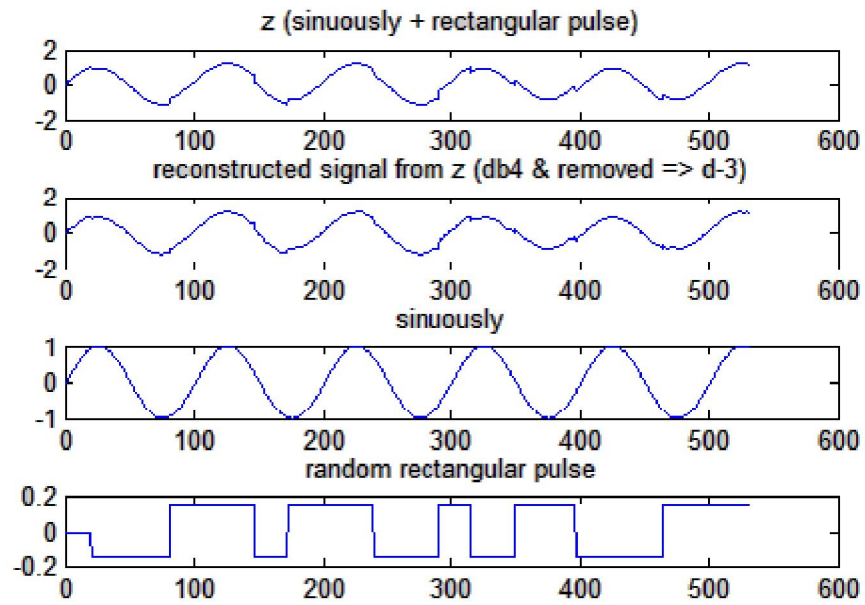
را حذف کنیم. وسیگنال پالسی شکل را استخراج کنیم و تحقیق کنید و توضیح دهید برای هر کدام از

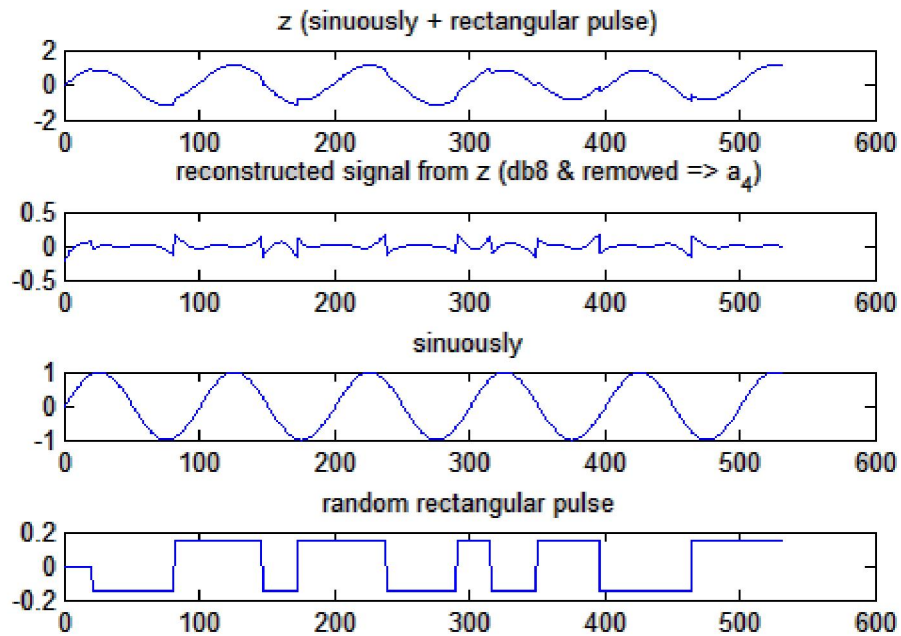
مقاصد فوق چه روشی مناسب است؟

طبق برنامه نوشته شده در زیر برای استخراج سینوسی خالص یا پالس خالص به این صورت عمل میکنیم که ابتدا ویولت را مشخص میکنیم به این صورت که اگر $u=0$ باشد یعنی $db1$ مدنظر است و اگر $u=1$ باشد یعنی $db2$ مدنظر است و به همین صورت برای بقیه. که در نهایت ۴ تا ویولت با کمک مقادیر مختلف u مشخص میشوند. هر کدام از این ویولت ها هم ۵ حالت دارند. چون برای استخراج سینوسی یا پالس خالص باید یکی از ۵ حالت $d1, d2, d3, d4, a4$ حذف شوند. در حلقه دوم اگر $a=0$ باشد $a4$ حذف میشود و اگر $a=1$ باشد $d1$ حذف میشود. و به همین ترتیب برای بقیه به همین صورت است. سپس با کمک شکل های حاصل شده میتوان متوجه شد که با حذف $db8-d2, db4-d3$ تقریباً میتوان سینوسی خالص استخراج کرد و با حذف $db8-a4, db4-a4$ میتوان پالس را استخراج کرد.

میتوان برای مشخص نشدن واضح لبه ها در $db8-a4$ به دقیق نبودن فیلتر ها و وجود $didelobe$ ها اشاره کرد. همچنین میدانیم هرچقدر db بالاتر رود فیلتر ها تیزتر میشوند و استخراج جهش ها بهتر میشود. موج سینوسی را با دقت و صحت بیشتری میتوان استخراج کرد چون تک فرکانس میباشد و نسبت به پالس طیف فرکانسی بهتری دارد. ولی در پالس ها به علت رندوم بودن و کوچک و بزرگ شدن طول سینک ها و متفاوت بودن طول ها فرکانس ها بهم میریزد و نسبت به سینوسی تک فرکانس نتیجه خوبی نمیدهد. در زیر شکل ها آورده شده اند که با دقت در آنها میتوان ب نتایج بالا دست یافت. نکته: با کمک $wavelet\ packet$ هم می توان محل دقیق لبه ها را ب خوبی تشخیص داد.


```

%%%%% C
%%%% plot fft

%%% u=0 => db1 ** u=1 => db2 ** u=2 => db4 ** u=3 =>
db8
for u=0:3
    q=4*u;

    %%% a=1 => d_1 ** a=2 => d_2 ** a=3 => d_3 **
a=4 => d_4 ** a=0 => a_4
    for a=0:4

        switch a
            case 1 %% d1
                d_1_New=zeros(1,length(d{q+1}));

                C=[a_4{u+1}    d{q+4}    d{q+3}    d{q+2}
d_1_New];

```

```

L=[length(a_4{u+1}) length(d{q+4})
length(d{q+3}) length(d{q+2}) length(d_1_New)
length(z)];

db_type = sprintf('db%d',2^u);
z_New=waverec(C,L, db_type);

title_data=sprintf('%s & removed => d-
%d',db_type,a);
case 2 %% d2
d_2_New=zeros(1,length(d{q+2}));

C=[a_4{u+1} d{q+4} d{q+3} d_2_New
d{q+1}] ;

L=[length(a_4{u+1}) length(d{q+4})
length(d{q+3}) length(d_2_New) length(d{q+1})
length(z)];

db_type = sprintf('db%d',2^u);
z_New=waverec(C,L, db_type);

title_data=sprintf('%s & removed => d-
%d',db_type,a);
case 3 %%d3
d_3_New=zeros(1,length(d{q+3}));

C=[a_4{u+1} d{q+4} d_3_New d{q+2}
d{q+1} ];

L=[length(a_4{u+1}) length(d{q+4})
length(d_3_New) length(d{q+2}) length(d{q+1})
length(z)];

db_type = sprintf('db%d',2^u);
z_New=waverec(C,L, db_type);

title_data=sprintf('%s & removed => d-
%d',db_type,a);
case 4 %% d4
d_4_New=zeros(1,length(d{q+4}));

C=[a_4{u+1} d_4_New d{q+3} d{q+2}
d{q+1}];

```

```

                                L=[length(a_4{u+1})    length(d_4_New)
length(d{q+3})    length(d{q+2})    length(d{q+1})
length(z)];

                                db_type = sprintf('db%d',2^u);
                                z_New=waverec(C,L, db_type);

                                title_data=sprintf('%s & removed => d-
%d',db_type,a);
                                case 0 %% c4
                                    a_4_New=zeros(1,length(a_4{u+1}));

                                    C=[a_4_New d{q+4} d{q+3} d{q+2}
d{q+1}];

                                    L=[length(a_4_New)    length(d{q+4})
length(d{q+3})    length(d{q+2})    length(d{q+1})
length(z)];

                                    db_type = sprintf('db%d',2^u);
                                    z_New=waverec(C,L, db_type);

                                    title_data=sprintf('%s & removed =>
a_4',db_type);
                                end

                                figure('units','normalized','outerposition',[0
0 1 1])
                                subplot(411)
                                plot(z); title('z (sinuously + rectangular
pulse)')
                                subplot(412)
                                plot(z_New); str=sprintf('reconstructed signal
from z (%s)',title_data); title(str);
                                subplot(413);
                                plot(y); title('sinuously')
                                subplot(414);
                                plot(.15*x); title('random rectangular
pulse')

                                end
end

```